

[Holger Eriksen.]

foreslåede omkostningstillæg for fuldt forsvarelige.

Hvad pensionsordningen angår, er der stort set kun tale om redaktionelle ændringer. Som bekendt betaler folketingsmedlemmerne ifølge den nugældende ordning 7½ pct. af grundbeløbet til dækning af udgifterne ved pensioneringen og får ved deres udtræden af tinget, dog ikke før det fyldte 65. år, og kun forsåvidt de har haft sæde i tinget, efter at de er fyldt 50 år, en pension, som er graderet i forhold til den tid, de har haft sæde i tinget; ingen kan få pension, som ikke i 10 år har været medlem. Med ændringen har man måttet fiksere pensionsbidraget; det bliver nu 450 kr. årlig, hvilket er ca. 25 kr. mere end tidligere. I pensionsbeløbet indregnes de fire portioner, som tjenestemændene sidst har opnået; og som folketingets medlemmer havde krav på, samt tre portioner, der ikke tidligere har været medregnet. Beløbene for de ekstraordinære tillæg afrundes, men iøvrigt er der ikke rørt ved pensionernes størrelse, der altså hverken hvad ydelse eller hvad goder angår adskiller sig væsentligt fra det hidtil gældende.

Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Alfred Jensen: Som det fremgår af lovforslaget, er der ikke noget medlem af den kommunistiske gruppe, der står som medforslagsstiller. Det betyder, at den kommunistiske gruppe ikke kan gå ind for lovforslaget. Jeg må sige, at den kommunistiske gruppe har været orienteret om de forhandlinger, der foregik, og har modtaget visse oplysninger om baggrunden for det foreliggende forslag. Noget materiale, der nærmere viser virkningen for de enkelte medlemmer af lønstigningen og ændringerne af selve vederlagssystemet, har vi dog ikke set. Det har vi heller ikke fundet nødvendigt. Det, der var udgangspunktet for os og vel har været det for alle andre, er det spørgsmål, om en del af folketingsmedlemmernes vederlag skal være skattefrit eller ej. Diskussionen om denne sag startede med angreb på folketingsmedlemmernes skattefrihed for en vis del af vederlaget, og dette var vel årsagen til, at det lovforslag, vi nys behandlede om tjenestemændenes løntillæg, ikke for folketings-

medlemmerne fastsatte de samme tillæg, som de har fået ved tidligere lejligheder på linie med tjenestemændene.

Vi har behandlet det foreliggende spørgsmål i vor gruppe og er kommet til det resultat, at hvis man forlangte, at vederlaget skulle beskattes til sidste krone, ville folketingsmedlemmerne være stillet dårligere end andre medborgere. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen har allerede nævnt, hvorledes forretningsmænd og andre har mulighed for at foretage fradrag på selvangivelsen, endog uden kontrol. Jeg kunne naturligvis føje andre eksempler til, men da der ikke er nogen uenighed herom, kan jeg nøjes med at fastslå, at vi kom til det resultat, at det ville være en urimelighed at forlange beskatning af det fulde vederlag. Jeg har med interesse — og det gælder hele vor gruppe — set, at man i forretningsordensudvalget og andre instanser, der har behandlet disse spørgsmål, er kommet til samme resultat.

De nuværende skattefrie beløb er for folketingsmedlemmer i hovedstaden 6 300 kr., i anden zone 8 000 kr. og i tredje zone — jeg bruger dette begreb, fordi det er let at operere med — 9 700 kr. Det foreliggende lovforslag indeholder foruden en ændring af zoneinddelingen forslag om et omkostningstillæg, som det kaldes, på 4 000 kr. for folketingsmedlemmer i hovedstaden eller det, jeg vil kalde for første zone, på 6 000 kr. i anden zone og på 10 000 kr. i tredje zone. Som man vil se, bliver det skattefrie beløb for ca. halvdelen af folketingsmedlemmerne omtrent det samme, som det har været hidtil, idet det nu er 9 700 kr. og herefter bliver 10 000 kr. Man kan da sige, at de, der har ført agitationen for, at folketingsmedlemmerne skulle betale skat til sidste hvid, ikke har høstet nogen stor sejr. Et resultat har de naturligvis fået, men når man ser på de omstændigheder, hvorunder sejren er hjemført, har man vist lov at sige, at den er dyrekøbt for dem, som troede, der kunne spares penge ved en sådan ændring. Den har nemlig kun kunnet gennemføres ved hjælp af en lønforhøjelse, som er temmelig stor. Det viser sig, at det beløb, der skal beskattes for hovedstadens vedkommende — jeg ser igen bort fra de ændringer i zonerne, der gennemføres ved forslaget — er forhøjet fra 6 300 kr. op til 16 000 kr. I anden zone,